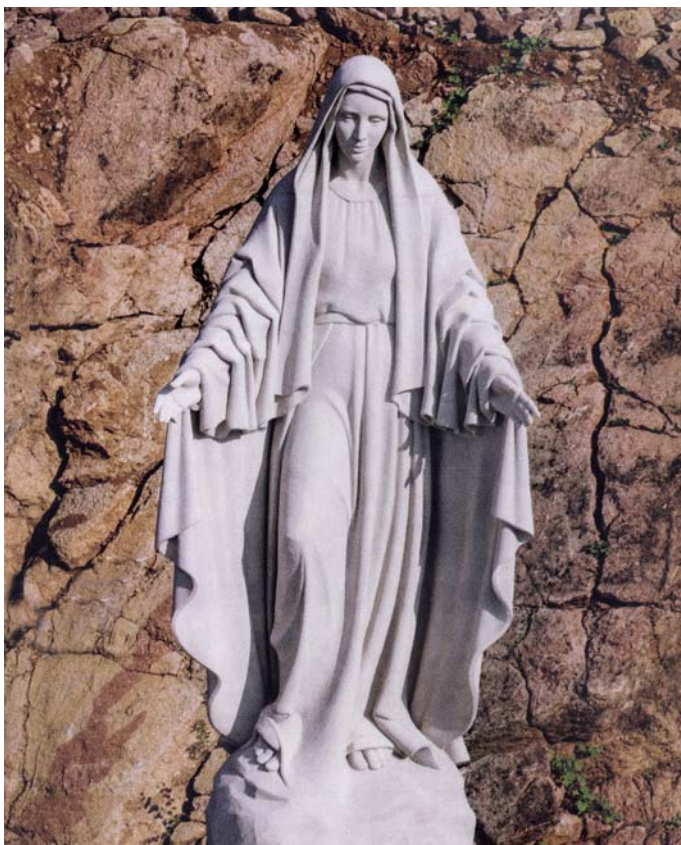

Farní měsíčník

Květen 2026 ● číslo 5 ● 31. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„K Ježíši skrze Marii je nejjistější cesta.“
(sv. Ludvík Maria Grignion)

MARIA NAD NÁMI BDÍ

Každý rok se jedinečná velikonoční doba nenápadně přehoupne do měsíce máje a naši radost to ještě prohloubí. V kapličkách, kde nelze slavit Eucharistii, se scházejí věřící, aby se při májové pobožnosti modlili litanie a opakovaně vyslovovali své Zdrávas. Matka Boží to slyší, je ráda se svými dětmi. Uctíváme Pannu Marii, ne proto, že je jakousi „bohyní“, ale je Matkou, která nás vede k Bohu. Je Matkou Boží i matkou naší, člověkem, který prošel obyčejným lidským životem, avšak dokázala Bohu naslouchat s neobyčejnou láskou.

Ukazuje nám, jak prožívat velká tajemství víry, jak je spojit s naším každodenním životem. Ona nás uvádí do podstaty Boha, který se v ní stal člověkem, aby se za nás vydal na kříž, a tak naplnil novou a věčnou smlouvu, která je slavená v Eucharistii. Ona s učedníky očekávala v modlitbě slíbený příchod Ducha Svatého. A tak se dívejme na Marii, zvláště v tomto krásném měsíci a svěřme se jejímu mateřskému srdci. Aby to, co se nám někdy zdá namáhavé a těžko pochopitelné, se nám stalo radostným prožíváním Boží pravdy a lásky.

Ona nad námi bdí, abychom nezabloudili, neztratili směr cesty, která vede k Pánu Ježíši a je uskutečněním naší záchrany. Přeji vám všem krásný květen v blízkosti Panny Marie.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

MÁJ – MĚSÍC PANNY MARIE

Měsíc KVĚTEN se odedávna v Církvi slaví jako měsíc Panny Marie. Je věnován její úctě a zejména rozjímání o jejích krásných ctnostech, o její moci a dobrotě, o jejím svatém životě zde na zemi a oslavení v nebi. Celým měsícem zaznívá zvýšení a oslava její mocné přímluvy u Boha v krásných Loretánských litaních.

*Květinky májové, Marii se klaňte,
zvonečky hájové, Marii zazvoňte,
vzdejte čest a úctu nejčistší Panně,
proste ji, ať na nás z výšin nebe shlédne.*

Májová pobožnost má svůj původ v 18. století v Itálii a odtud se postupně rozšířila i do jiných zemí Evropy a pak do celého křesťanského světa. Jako na jaře vyráží zeleň, i mariánský měsíc může být pro nás začátkem nového duchovního života. Může to být příležitost ztvárňovat si podle vzoru Panny Marie svůj duchovní charakter a vychovávat vnitřního člověka. Jsme to, co z nás udělali naše matky.

Velký ctitel Panny Marie svatý Ludvík Grignion z Montfortu (17. stol.) nás ujišťuje, že **s Pannou Marií se za jeden měsíc dá udělat větší pokrok než za mnoho let bez ní.** Když k nám přijde Mariino království, přijde i království Kristovo. Budeme se cítit skutečně šťastní, pokud se budeme snažit stále více milovat Pannu Marii a pokud to budeme učit i jiné. Dánský básník **Jorgenson** o svém obrácení z luteránství a ateismu na katolickou víru říká toto: „*Moje matka každý večer předčítala celé rodině jednu stránku z Bible. Než jsem šel spát, modlíval jsem se vkleče u postele modlitbu Otčenáš. Jednou, jak jsem tak klečel v měsíčním světle, připojil jsem k Otčenáši i modlitbu Zdrávas Maria. Našel jsem tuto modlitbu náhodou v jedné knize. Tato modlitba se mi velmi zalíbila. Mohu říci, že mě obrátila na pravou katolickou víru právě modlitba Zdrávas Maria. Prostřednictvím Matky Marie jsem se vrátil k Matce - Katolické církvi.*“

Tento významný spisovatel je známý jako autor životopisů svatých. Jeden z těchto životopisů začíná slovy: „*Na počátku byla matka ... Dítě se stává tím, čím je matka. Tím, čím chce matka, aby se stalo ... Dítě bude svaté, pokud se matka orientuje na Boha, pokud kráčí po Boží cestě ...*“

A tak v tomto mariánském měsíci projevme každý svým vlastním způsobem patřičnou úctu Matce Syna Božího i naší nebeské Matce Panně Marii.

Převzato z internetu

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – DUBEN 2026

Sezdání byli:

Pavel Žáček (Slavičín) a Jitka Vilímková (Brumov)

Pokřtěni byli:

Václav Ptáček
Melisa Sára Snopková
Natálie Magdálina Švach
Anna Ludmila Janáčková
Sofie Šerá
Lukáš Častulík

Pohřbeni byli:

Milan Miklas (83 let)
Jan Šenkeřík (66 let)
Ondřej Kolínek (41 let)

Bylo:

Velikonoční tridium
Pochod pro život v Praze
Fatimská pobožnost
Neděle Božího milosrdenství
Večer milosrdenství

Bude:

- Májové pobožnosti po mších sv.
- 1. 5. sv. Josef Dělník
- 2. 5. duchovní obnova pro třetáky před 1. sv. přijímáním
- 8. 5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí
- 13. 5. Fatimská pobožnost v 16.00 hod.
- 14. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 23. 5. Bdění před Sesláním Ducha Svatého
- 24. 5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
- 24. 5. První svatě přijímání v 9.00 hod.
- 25. 5. Památka Panny Marie, Matky církve
- 28. 5. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
- 31. 5. Slavnost Nejsvětější Trojice

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE BRUMOV-BYLNICE

- 5. 5. Mše svatá v denním stacionáři v 9. 30 hod.
- 13. 5. Vystoupení dětí z MŠ Nedašova Lhota v 9. 30 hod.
- 18. 5. Pečeme housky v 9. 30 hod.
- 27. 5. Trénink paměti pro každý věk v 9. 30 hod.

POUTNÍ ZÁJEZD NA SVATÝ HOSTÝN

Dne: 23. 6. 2026

Odjezd: v 7.00 hod. od obuvi Tarabus v Bylnici, další zastávky: u kulturáku, staré měšťanky, u MEZu a dále u polikliniky ve Val. Kloboukách

Cena: 300 Kč

Přihlášení: osobně v Denním stacionáři nebo na tel.: **605 063 239**, případně v kanceláři Charitní pečovatelské služby Val. Klobouky, tel. **732 571 916**

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V neděli 15. března se v naší farnosti uskutečnila postní duchovní obnova pod vedením P. Petra Bulvasa. Postní duchovní obnova byla rozdělena do dvou promluv, které nás provedly tématem Ježíšova pokušení na poušti a nabídly nový pohled na to, jak s pokušeními zápasit v dnešní době.

Ježíšovo pokušení jako mapa duchovního boje.

Otec Petr ukázal, že evangelní líčení pokušení není jen vzdálená událost z minulosti, ale aktuální výzva pro každého z nás. Pokušení dnes často přichází nenápadně: rozděluje, odvádí naši pozornost, podsouvá polopravdy a láká nás ke kompromisům. Zaznělo však zásadní upozornění – Ježíš s pokušelem **nevede dialog**.

Nepolemizuje, nevyjednává, ale pevně odpovídá Božím slovem. To je i pro nás inspirace, jak se postavit vnitřním bojům a nepravdivým myšlenkám, které se nám někdy snaží namluvit, že „tak to dnes prostě chodí“.

Boží pohled na normálnost.

V promluvách se opakovaně objevovalo téma dnešní „normalizace nenormálního“. Často slyšíme: „To je dnes normální...“ – ale hlas víry a hlas svědomí v nás říká, že tomu tak není. Otec Bulvas povzbuzoval, abychom měli odvahu říci:

„Ano, dějeseto, ale normální to není.“

Kristovo světlo nám pomáhá rozeznat pravdu od zdání a nepřizpůsobovat se hodnotám, které jsou v rozporu s evangeliem.

Modlit se s pamětí, ne z pamětí.

Velmi podnětným momentem byla úvaha o židovském způsobu modlitby. Židé se modlí „s pamětí“ – tedy živě si připomínají Boží skutky v historii i ve svém životě, aby znovu zakusili jejich sílu. Nejde jen o odříkávání naučených textů, ale o osobní rozhovor s Bohem. Tato výzva zazněla také pro nás: **modlit se vlastním srdcem, opírat se o to, co Bůh již vykonal, a zvát jeho působení do dnešních situací.**

Strach, obraz Boha a skutečný vztah.

Otec Petr se dotkl i tématu obrazu Boha, který si neseme v sobě. Někdy se můžeme cítit před Bohem jako „sirotci“ – víme, že existuje, ale máme dojem, že není blízko, nebo se ho dokonce bojíme jako přísného dohlázele. Zazněla osvobozující myšlenka: Bůh není policista, který nás sleduje. **Je to Otec, který po nás touží, který chápe naše slabosti a chce nás pozvednout, ne zlomit.**

Střelná modlitba jako dech duše.

Na závěr otec Bulvas doporučil jednoduchou, ale nesmírně účinnou modlitbu, kterou můžeme během dne opakovat kdykoliv:

„Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“ (odkaz na Žid 4,12)

Tato krátká modlitba nás vrací k pokornému postoji srdce, které stojí před Bohem v pravdě.

Humor a moudrost sv. Františka.

Atmosféru lehkosti přinesla vzpomínka na modlitbu sv. Františka z Assisi: **„Pane Ježíši, drž Františka, nebo František něco vyvede!“** Je to připomínka, že i světci dobře znali své slabosti – a že Bůh vede člověka s velkou trpělivostí a láskou.

Poselství naděje.

Celou promluvu završilo jednoduché, ale velmi silné ujištění: **Zlo nemá poslední slovo.** To platí v našem osobním životě, v našich bojích i v celém světě. Boží vítězství je jisté a jeho světlo je silnější než jakákoliv tma.

J. Šenkeříková

OHLÉDNUTÍ ZA VELIKONOCEMI

Aleluja. Kristus žije! Objevilo se věčné SVĚTLO, které září.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na pěkném prožití milostiplného času velikonočních svátků – těm, kdo zpívali, četli,.... i těm, kdo připravovali a zdobili Boží hrob. Vaše služba přispěla k důstojné a hluboké oslavě těchto dnů.

Fm

ŽEHNÁNÍ NOVÉHO CD

Dne 22. března proběhlo během Večera milosrdenství žehnání nového CD. Ať Pán žehná všem, kdo se na jeho tvorbě podíleli. Kéž poslech těchto nádherných písní přináší radost, pokoj a povzbuzení.

Fm

POCHOD PRO ŽIVOT V PRAZE

Máme za sebou letošní 25. ročník „Pochod pro život“. Děkujeme všem, kteří přišli šířit myšlenku, že v těžkých životních situacích by nikdo neměl zůstat sám.

HOMILIE MONS. JANA GRAUBNERA PŘI POCHODU PRO ŽIVOT

Lidé, kteří poznali, že je miluje až do krajnosti sám Bůh, objevili lidskou důstojnost a správnou hrdost. Lidé, kteří v Bohu poznali svého otce, budovali s ostatními Božími dětmi novou lidskou rodinu. Ti, kteří svou lásku k Bohu ukazovali láskou k člověku, budovali solidaritu a sociální spravedlnost. Ti, kteří přijali Boží odpuštění, našli vnitřní svobodu a naučili se odpouštět druhým. Ti, kteří přijali Svatého Ducha, našli schopnost milovat a dělit se s druhými nejen o chléb, ale i o poznání a smysl života. Objevili lásku, která nežije pro sebe, ale pro druhé, lásku, která je šťastná ze štěstí druhých.

Ne všichni přijímají tuto kulturu. Někteří jí kladou odpor a považují

jí za střed a vrchol všeho své vlastní já. Tato perspektiva však mění úhel pohledu i řazení hodnot, uzavírá do bublin a vytváří hranice. Působí chudobu, protože chybí láska, která by se uměla rozdělit. Ohrožuje mír, protože chybí láska, která hledá dobro druhého. Vede k depresím, protože chybí naděje věčnosti a zklamaný člověk opětovně zakouší, že není všemohoucím bohem, jak si namlouval.

Taková společnost vymírá, protože nedovede žít pro další generace. Historie nás učí, že v dobách krizí se rodil nový rozkvět skrze ty, kteří evangelium nejen hlásali, ale sami žili.

Budeme procházet Prahou, kde Josef II. zrušil mnoho klášterů. Do sta let však vyrostla spousta nových. Více, než bylo těch zrušených. Přímo tady v Nerudově ulici žily dvě rodné sestry, které s další přítelkyní vyhledávaly nemocné a chudé a navštěvovaly je v jejich domech. K tomu založily duchovní spolek. Kněz, který je doprovázel, je přivedl k založení kongregace. Pracovaly v nemocnicích, postavily ošetrovatelskou školu a lázeňský dům. Tři z nich pozval biskup Bauer do Brna, kde vznikla další kongregace, která v meziválečném období měla téměř 400 sester. Na začátku byly tři.

Někteří půjdete přes Klárov, kde pan Klár vybudoval ústav pro slepce. Pro dům hledal řeholnice. Našly se čtyři české dívky, které vstoupily do noviciátu Boromejek v Nancy a vrátily se s francouzskou představenou. Časem působily na 120 místech Československa a před komunismem jich bylo už přes dva tisíce.

Na nedalekém Žižkově mají nemocnici Sestry sv. Kříže. Na začátku k nám přišla malá skupina sester ze Švýcarska. Na konci druhé světové války jich bylo v českých zemích 1500.

A mohly bychom dlouho pokračovat v příkladech dalších sester. Tyto ukázky snad stačí, abychom pochopili, že úspěch medicíny v 19. století, kdy se prodloužil lidský věk o 10 let, by nebyl možný bez řeholnic, které tvořily většinu nemocničního personálu. Nebyla by tak hojná povolání, kdyby nebylo zbožnosti, která nadchla pro lásku ke Kristu a k bližnímu. Zásadní roli hráli v jejich formaci kněží a zbožní rodiče, kteří rodili a vychovávali děti pro Boha. Vzpomeňme jen první manželský pár svatořečený spolu: rodiče svaté Terezie z Lisieux.

Co mě zaujalo na mamince Terezičky, paní Zélie? Narodila se v důstojnické rodině a její dětství nebylo příliš šťastné.

V dětství byla často nemocná. Ještě víc ji trápil nedostatek lásky a něžnosti v rodině. Rodiče byli sice poctiví, měli

smysl pro povinnost a nábožnost, ale byli drsní. Zélie chtěla sloužit nemocným jako řeholnice. Když ji nepřijali pro chabé zdraví, rozhodla se pro manželství, v němž se dokázala vyvarovat chyb svých rodičů a nepřenesele je do vlastní rodiny. Zajímavá je modlitba, s níž vstupuje do manželství: *Prosím tě, Pane, daruj mi mnoho dětí a dej, aby se ti všechny zasvětily.* U pěti se toto přání naplnilo, i když až po její smrti. Ostatní zemřely předčasně. Zélie byla úspěšná podnikatelka i vychovatelka. Na prvním místě však měla Boha. Proto vychovávala ke svatosti a sama šla příkladem.

Cesta k obrodě církve i společností není možná bez obrody rodin. Proto moc děkuji vám, kteří se snažíte budovat své rodiny na síle evangelia a pomáháte k tomu i jiným.

Z: cirkev.cz (zkráceno)

SVĚDECTVÍ Z POCHODU PRO ŽIVOT

Měla jsem touhu letos jet. Vše klaplo a já se synkem vyrazila. Cestou jsme žádnou známou tvář nespatriili. V minulých letech byl vyslán vlak a spoustu rodin s dětmi jelo a nyní jsme sami? Ale neměla jsem čas dlouho nad tím přemýšlet.

Od vlaku v Praze nás dobrovolníci směřovali na tramvaj, která nás měla dopravit k Hradu. Odtud již s davem jsme šli ke katedrále. Mši svatou sloužil arcibiskup Graubner. Krásná mše s připomínkou zachráněných dětí, ale i těch, kterých se jejich maminky vzdaly a taky za spolek, který pomáhá maminkám v tíživých životních situacích. Po mši jsme si našli svého vůdce skupinky, který nás provedl uličkami až na Václavské náměstí. Cestou jsme narazili na odpůrce pochodu, ale práce policie byla velmi dobrá a my v klidu mohli jít svou trasou. Byli jsme atrakcí pro mnohé turisty i místní obyvatele, ale tím jsme dali aspoň větší povědomí Pražanům i návštěvníkům, že se koná Pochod pro život. Různými uličkami nás totiž šlo až 80 skupinek.

Na Václavském náměstí byl hlavní program: informace o spolku, o jeho činnosti, pomoci, zazněly svědectví od rodin i žen, kterým bylo pomoheno, taky aktivní program pro děti. Na závěr jsme zazpívali státní hymnu a píseň Svatý Václave... a dostali požehnání od otce arcibiskupa Graubnera. Odpůrci dávali svým hlasitým projevem nesouhlas, ale my jsme byli kapkou v moři, která podpořila ochranu a právo nového života na život. Každá kapka je důležitá, proto děkuji každému, kdo také tak učinil, kdo nás podpořil modlitbou nebo myšlenkou. Děkuji všem, komu to není jedno.

Farnice M.M.

FATIMSKÁ POBOŽNOST

Panna Maria při svém zjevení (od května do října 1917) požádala děti, aby přicházely na místo zjevení (Cova da Iria), právě třináctého dne příštího měsíce.

V naší farnosti se koná každý 13. den v měsíci Fatimská pobožnost. Jsme rádi, že se k nám připojují děti v modlitbě růžence. Jim patří jeden celý desátek.

Ve středu 13. května opět zveme na Fatimskou pobožnost. Panna Maria má radost, když se společně modlíme růženec. Tato modlitba je cestou, kdy nám u svého Syna vyprošuje mnohé milosti pro naše rodiny, farnost i nás samotné.

Fm

PRO VŠECHNA SRDCE, KTERÁ NÁM BYLA DOMOVEM

1. Dnes vzpomínáme na ty časy, kdy svět byl jiný, kdy mámy v rukách držely domov, kde voněly buchty, co z trouby vyndaly a i z toho mála co bylo, nám hostinu chystaly.

2. Nebyly stroje, co samy všechno hravě spraví, vyvařit pleny, vyprat v pračce, pak věšet na šňůry, aby bílé zářily, maminky pro nás domov tvořily.

3. Vzpomeňme na ty fronty dlouhé, na banán či na pomeranč, když v mrazu stály hodiny, jen aby nám daly šanci okusit, co nebylo k mání každý den. Na co měly peníze, nám s láskou koupily, plnily nám dětský sen.

4. Vzpomínáte? První třída písmenka a strach? Vstup do života. Napsat první MAMI – ty domácí úkoly jste společně zvládly s námi.

5. Po celém dni plném práce, když slunce šlo už spát, přišla ta chvíle nejhezčí, co jste nám mohly dát. Otevřít knížku s pohádkou a tichým hlasem číst, obracet další list. Radovaly jste se s námi z každé malé radosti, povídaly si a zaháněly starosti.

6. Však život různé příběhy píše, ne každá máma rodí, jsou tu i tety, pěstounky, co pomocnou ruku vodí.

V srdci je krásná vzpomínka, vzácná je maminka. Těm, co tu jsou, dnes pevně stiskněte dlaně a na ty v nebi s láskou vzpomínáme dále a děkujeme za NĚ. Jedněm patří kytice a objetí a těm druhým modlitba, co k nebi doletí.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Se snoubenci před svatbou

„Pane faráři, chceme mít svatbu v kostele. Co máme udělat?“ Takto začíná jí obvykle snoubenci rozhovor s knězem ve věci uzavření sňatku. Je dobré vyjasnit si základní věci, pokud se má začít příprava na uzavření svátostného manželství.

Nerohoduje, zda se přichází na faru v bydlišti snoubence nebo snoubenky. To dnes není důležité. První, co je třeba s knězem řešit, je plánované datum uzavření sňatku, aby celá příprava mohla proběhnout bez zbytečného stresu a spěchu. Snoubenci mají také absolvovat přípravu v rámci několika setkání a zde vzniká první obtíž. Oba mají své pracovní nebo studijní povinnosti, důležitá je i vzdálenost snoubenců, ale při dobré vůli se dá najít vyhovující čas.

Snoubenci musí také předložit potvrzení o křtu, které není starší tří měsíců. Do křestní matriky se totiž zapisuje uzavření sňatku nebo přijetí svěcení či složení slibů. To všechno by byly překážky bránící uzavření svátostného manželství. Je tedy třeba obrátit se do farnosti, kde křest byl udělen a tamní farář potvrzení vystaví. Je třeba dbát na ochranu osobních údajů, proto se potvrzení vydává do rukou pokřtěného. Z toho důvodu je třeba mít s sebou doklad totožnosti.

Potvrzení o křtu se přikládá k protokolu o snubním šetření, aby byly splněny všechny požadavky z hlediska církevního a státního, protože církevní sňatek je uznáván státem. Kněz při setkání se snoubenci vyjasní všechny formality, které je třeba podstoupit ať na faře nebo na matričním úřadu.

Uzavřít svátostné manželství, tedy lidově řečeno „mít svatbu v kostele“ je povi-

nen každý pokřtěný. Nejjednodušší je situace, kdy oba snoubenci jsou pokřtěni a jsou svobodní. Avšak mohou být i jiné okolnosti. Kněz poradí a objasní vše, pokud jsou poměry snoubenců komplikovanější.

Situace, kdy je snoubenec rozvedený. Pokud je pokřtěný, měl civilní sňatek s pokřtěnou nebo nepokřtěnou osobou, je vše řešitelné bez větších těžkostí. Pokud však někdo uzavřel platné svátostné manželství, a to bylo civilně rozvedeno, je třeba toto manželství předložit církevnímu soudu. Nesoudí se manželé, ale předmětem soudního řízení je manželství samo. Neexistuje církevní rozvod, ale je možné, že manželství bylo uzavřeno z nějakého důvodu neplatně. Mohlo jít o neplatnost z hlediska formy, ale dnes nejčastější příčina neplatnosti manželství spočívá v oblasti psychiky člověka. Teprve, když církevní soud pravoplatně prohlásí neplatnost manželství, může být uzavřen nový sňatek platný před Bohem a církví.

Někdy se objeví nečekané překvapení. Jeden ze snoubenců je nepokřtěný. Nyní je rozvedený, ale předtím uzavřel občanský, tedy civilní sňatek, s osobou, která také nebyla pokřtěna. Sňatek dvou nepokřtěných je platný sňatek, stejně jako platný sňatek církevní.

Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba dostatek času, aby bylo učiněno zadost všem právním a formálním požadavkům. Nebo se přijde na to, že uzavření svátostného manželství není možné.

Teprve teď se přistoupí k vlastní přípravě na uzavření svátostného manželství. Na této přípravě se podílí duchovní správce, ale také jsou kurzy pořádané Centrem pro rodinu. Jde však vlastně o připomenutí a objasnění témat, když snoubenci jsou už rozhodnutí sňatek uzavřít. Na farářů místa, kde bude sňatek uzavřen, je obvykle příprava na samotný svátostný obřad.

Je však třeba připomenout ještě dvě skutečnosti, které někdy unikají. Pro šťastné manželství je třeba správný výběr toho, s kým má být manželství uzavřeno. To je na jiné dlouhé povídání. A „svatba v kostele“ není o „papíru“, ale o působení milosti Boží ve společném úsilí budovat dobrý rodinný život.

P. Miroslav Hřib

ŘEKNĚTE TO DŘÍV! NEBOJTE SE VYJÁDRIT, CO CÍTÍTE

On byl robustní, samostatný, měl silný hlas a drsné způsoby. Ona byla křehká a velmi něžná. Uzavřeli spolu manželství. On jí dělal pomyslený, nic jí nechybělo. Ona se zase starala o dům a vychovávala děti. Děti odrostly, oženily se a povdávaly a odešly. Jak už to tak bývá.

Ale ve chvíli, kdy všechny děti byly zabezpečeny, žena ztratila svůj úsměv, hubla a stávala se čím dál průsvitnější. Nemohla jíst a zakrátko už nemohla ani vstát z postele.

Manžel se o ni velmi obával, a tak ji odvezl do nemocnice.

U jejího lůžka se střídali lékaři a později i proslulí odborníci. Ale nikdo nemohl přijít na to, o jakou nemoc se jedná. Potřásali hlavami a byli v koncích.

Poslední lékař si vzal manžela stranou a sdělil mu: „Řekl bych ... jednoduše ... že vaše žena už nechce žít.“

Muž si sedl beze slova na okraj lůžka své ženy a vzal ji za ruku. Drobná ruka se skryla celá v ohromné dlaní. Potom silným hlasem rozhodně prohlásil: „Ty neumřeš!“

„Proč?“ zeptala se ho hlasem tichým jako lehký závan větříku. „Protože já tě potřebuju!“ „A proč jsi mi to neřekl dříve?“

Od té chvíle se její stav začal zlepšovat. A dnes se má výborně. Odborníci se ještě dlouho dohadovali, o jakou nemoc šlo a jakým lékařským zákrokem se uzdravila.

Nikdy nečekej na zítřek, když máš někomu říci, že ho máš rád. Udělej to hned. Nemysli si: „Ale moje maminka, mé dítě, moje žena ... ta to přece ví.“ Snad to vědí. Ale tobě nic neudělá, když jim to zopakuješ. Nedívej se na hodiny, zvedni telefon: „To jsem já, chci ti říct, že tě mám rád.“ Vezmi za ruku člověka, kterého máš rád, a řekni mu: „Potřebuju tě! Mám tě rád, mám tě rád, mám tě rád...“

Láska je život. Je země mrtvých a země živých. Jediný rozdíl mezi nimi je v lásce.

Bruno Ferrero,
Příběhy pro potěchu duše

K ZAMYŠLENÍ

DUCH BOŽÍ SESTUPUJE ZNOVU A ZNOVU

Ježíš řekl svým učedníkům: Až přijde Duch pravdy, ten o mě vydá svědectví. On vás uvede do celé pravdy. (srv. Jan 15,26;16,13)

Padesátý den po Velikonocích si připomínáme den Letnic. Den seslání Ducha svatého, událost s velkým dopadem na život každého z nás. Duch totiž nesestoupil jen tenkrát na učedníky v Jeruzalémě. Sestupuje znovu a znovu k těm, kdo ho vzývají.

I my jsme dnes zváni, abychom očekávali příchod Ducha. Možná jsme zavaleni mnoha starostmi a povinnostmi, možná se uvnitř cítíme vyhořelí. Čas

Nora Střelcová - Naděje

na „nějaké modlení“ nám může připadat ztracený či jako nereálný luxus. Ale právě do takových životních okolností Duch přináší život. A zaslíbení Ducha je tu pro každého, kdo prosí! Náš Otec dobře ví, co potřebujeme, dříve než ho prosíme (Mt 6,25-31), přesto je třeba i našeho dílu. Projevená důvěra nás otevírá.

Vynášení těžkých věcí na světlo může být nepříjemné. Duch je však může nově ozářit. Může nám darovat nový, pravdivější a celistvější obraz nás samých, nový pohled na svět i lidí kolem nás i na něj samého. Můžeme si tak sice uvědomit svou bídu a malost, ale Duch nás znovu ujišťuje, že Bůh zná naše životy a miluje je a může je vést k výšinám. Bůh ničím v našem životě neopovrhne. Všechno s ním můžeme sdílet. Vstupuje právě i skrze naši křehkost, kterou mu odkrýváme.

Každý z nás můžeme nyní prosit Ducha svatého, aby se dotkl konkrétních věcí v našich životech. Tady a teď.

*Duchu svatý,
přiď do mých slabostí,
přiď do mého zmatku a strachu,
přiď do mé samoty a smutku,
přiď do mých selhání,
přiď do mé rodiny,
do mých náročných a vyčerpávajících vztahů,
do mé práce, únavy a vyčerpání,
přiď do mého odpočinku.
Duchu svatý,
odstraň závoje, které stojí mezi mnou a Tebou i lidmi kolem mě.
Nauč mě plněji chápat tvou lásku a odpouštění, abych je mohl/a ve světě žít, neboť k tomu jsi mě povolal.*

Převzato z internetu

UZDRAVENÍ Z UTRPĚNÝCH ZRA- NĚNÍ

„Uzdravuje ty, kdo mají zlomené srdce; obvazuje jejich rány.“ (Ž 147,3)

Každý z nás čas od času zažije odmítnutí, zradu a zklamání. Pokud si však tyto zkušenosti stále připomínáme, můžeme se udržovat ve stavu neustálého zranění. Jestliže totiž odmítáme odpustit a jít dál, dáváme satanovi do rukou zbraň, kterou bude při každé příležitosti používat proti nám. Není důležité, co se nám stalo; důležité je, jak na to reagujeme. Dovolíme-li, aby bolest získala kontrolu nad našimi myšlenkami, může to podkopat naši emocionální pohodu. Ježíš nechce, abychom procházeli životem se starými ranami; chce nás uzdravit. Právě proto nám ve svém Slově dal drahocenná zaslíbení. Bez ohledu na to, jak moc jsme byli zraněni, Bůh má vždy na mysli naše úplné obnovení: „Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův“ (Jer 30,17). Jestli jsi léta zápasil s nevyřešenou bolestí, Bůh ti nabízí cestu ven. Dokud byl Ježíš na zemi, neustále hojil lidské utrpení a utěšoval lidi v jejich trápení. Když pak opustil zemi, nenechal nás bez pomoci. Seslal věčný zdroj útěchy, Ducha svatého, aby žil v nitru každého z nás. Je to náš utěšitel, pomocník a přítel. Zranění, která jsi utřil, jsou skutečná. Bůh však nechce, aby pro tebe byla největší realitou. Jeho Duch je stále s tebou a nikdy tě neopustí. V jakýchkoli bolestných okolnostech můžeš čerpat z jeho síly a v případě zranění nacházet uzdravení.

Slovo pro každý den

LÁSKA, KTERÁ MĚNÍ ŽIVOTY

Paní Thompsonová byla učitelkou 5. třídy. Své žáky měla ráda, ale jeden z nich – Teddy Stoddard jí dělal starosti. Teddy byl zamlklý, neupravený, stranil se ostatních a jeho prospěch byl špatný. Paní učitelka si o něm vytvořila obrázek jako o líném a problematickém chlapci. Zpočátku se ho i trochu štilila napomínat, připadal jí nepozorný. Dokud se nepodívala do sloček z minulých let:

1. *Třída* - Teddy je bystré dítě, stále se usmívá a má vzorné chování.

2. *Třída* – Teddy je vynikající, ale jeho matka je vážně nemocná a život doma je pro něj těžký.

3. *Třída* – Smrt matky ho zasáhla. Teddy se snaží, ale otec o něj nejeví zájem.

4. *Třída* – Teddy je uzavřený, o školu nemá zájem a nemá žádné přátele.

Paní Thompsonové došlo, co se stalo, a zastyděla se. Vše se změnilo o Vánocích. Děti nosily dárky zabalené v krásných papírech. Teddy jí podal balíček v hnědém sáčku od svačiny. Uvnitř byl

starý náramek, kterému chyběly kamínky a flakon levného dámského parfému, ve kterém zbývala jen trocha. Ostatní děti se začaly smát, ale učitelka je utišila. Nasadila si náramek a trochu parfému si stříkla na zápěstí.

Teddy se po vyučování zdržel jen proto, aby přišel za učitelkou a zašeptal jí: „Paní učitelko, dneska voníte úplně jako moje maminka.“

Když odešel, paní Thompsonová hodinu plakala. Od toho dne přestala učit jen gramatiku a počty, ale začala děti skutečně doprovázet životem.

Teddy se pod jejím vedením zázračně zlepšil. Po letech dostala dopis. Psal jí, že končí střední školu jako nejlepší ve třídě. O další roky později přišel další list – podepsaný MUDr. Theodore Stoddard. Psal jí, že se bude ženit. A prosil, zda by na svatbě seděla na místě vyhrazeném pro matku ženicha.

Paní Thompsonová přišla. Měla na ruce ten starý náramek a voněla stejným levným parfémem. Teddy ji objal a zašeptal: „Děkuji, že jste mi věřila. Děkuji, že jste mi dala pocit, že na mně záleží.“

Ona se slzami v očích odpověděla: „Teddy, mýlíš se. Ty jsi ten, kdo mě naučil, že já jako učitelka mohu něco změnit.“

Je důležité vidět do srdce druhých, nejen na jejich povrch.

Převzato z internetu

SVĚDECTVÍ

Svědectví mé maminky

Ráda jezdím na Svatý Hostýnek. Někdy sama, jindy s cérečkama z Brumova autem. Jednou jsem jim po cestě vyprávěla příběh, který se stal v naší rodině, a byla jsem požádána, abych tento příběh napsala.

Můj nejstarší bratr Petr se narodil v Přerově a jako miminko těžce onemocněl, měl špatnou krev. Maminka mu 2x dávala svou krev. Bylo jí řečeno od doktorů, aby se připravila na to nejhorší. Cestou z nemocnice šla s pláčem do kostela prosit.

V Přerově v kostele je socha sv. Tadeáše. Tam si maminka klekla a prosila sv. Tadeáša, aby uzdravil jejího syna. V noci se jí zdál sen. Přišel k ní sv. Tadeášek a řekl jí: „Dej svému synovi ještě jednou svou krev.“

Brzy ráno maminka spěchala do nemocnice. „Co tady děláte, paní Kosová?“ „Chci svému synovi dát ještě jednou svou krev a budu tady sedět třeba do rána.“ Doktoři tedy mamince po delší době vyho-

věli a přistoupili na její prosbu. Poté ji poslali domů, aby se šla prospat. Ráno maminka spěchala se strachem, co bude.

A ejhle, stal se zázrak! Malý Petřík se uzdravil. Doktoři sami nevěřili, kroutili hlavami, že to není možné. Je to ZÁZRAK – naznali!

Paní primářka si maminku pozvala do své ordinace. „Posad'te se paní Kosová.“ „Můžete mi říct, proč jste tolik urgovala o to, že svému synovi chcete dát ještě jednou krev?“ Maminka nechtěla říct co a jak, ale paní primářka trvala na svém. Po delší rozpravě jí maminka s pláčem vyprávěla o kostele, o modlitbě ke sv. Tadeášskovi a o snu, který se jí v noci zdál. Plakaly obě dvě. Pak maminku paní primářka objala a řekla jí: „Paní Kosová, já jsem taky věřící.“

Tak moji milí, zázraky se dějí pořád i v dnešní době. Ježíš nám říká: „Proste a bude vám dáno, tlučte a bude vám otevřeno.“ A nezapomínejme Mu poděkovat. I za to nerovné.

Vaše Zdenča Rolča-Kosová

Z LITURGIE

24. 5. 2026 Slavnost seslání Ducha svatého

„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás: Přijměte Ducha svatého.“

1. čtení: Sk 2,1-11

2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13

Evangelium: Jan 20,19-23

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

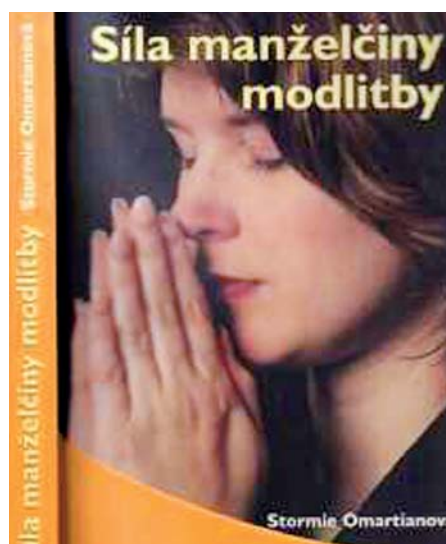
Ozvěna Slova:

Otče Svatý, sešli z nebe zaslíbení, které jsi dal skrze proroky a které nám oznámil Tvůj Syn. Naplň slovo, které jsi nám dal a kterému jsme uvěřili, neboť je Tvůj Syn Ježíš Kristus, který nám je předal. Otče, naplň mě Duchem svatým, abych začal nový život, který nám daroval Tvůj Syn a abych ho dokázal žít jako jedno z tvých dětí. Pane Ježíši, ty jsi slíbil: „Kdo žízní, ať přijde ke mně, ať pije ten, kdo ve mně věří.“ Jak praví Písmo: Z jeho nitra budou proudy živé vody. Tím minil Ducha, kterého mají přijmout všichni, kdo v něho věří. Pane Ježíši, moje duše žíz-

ní po tomto Svatém Duchu! Dej mi tuto živou vodu Ducha Svatého! Dej mi tuto živou vodu, která tryská do věčného života! Naplň mě svým Svatým Duchem! Ježíši, já věřím Tvým zaslíbením: „Kdo bude pít vodu, kterou já mu dám, nebude už žíznit, spíše se voda, kterou mu dám, stane pramenem, jehož voda dává věčný život.“ Ježíši, moje duše žízní. Čekám na to, až budu naplněn Duchem Svatým a jeho dary a charismaty, abych mohl být účinným svědkem Tvého zmrtvýchvstání. Ježíši, pokřti mě Duchem Svatým a dej mi život!

Duchu Svatý, prosím Tě jménem Ježíše Krista, vstup do mého života! Dej mému životu smysl! Otevírám Ti dveře, abys mohl vstoupit do mého nitra a řídit celý můj život. Přijď, Duchu Svatý a naplň mě zcela! Naplň mé tělo, mou duši a můj rozum.

INSPIRACE K ČETBĚ

SÍLA MANŽELČINY MODLITBY

Autor: Stormie Omartian

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohým ženám jako nedostižná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc. Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádáním se, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací, dohadováním se a také populární «tichou domácností». Trvalo jí, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou. Nechme se tedy my, manželky někdy zoufalé, jindy trpící, ale i ty šťastné, které by rády „jen“ podpořily modlitbou svého manžela, oslovit autentickou výpověď autorky plnou reálného vidění věcí i vlastních zkušeností s modlitbou, která může proměnit vás, vašeho manžela i celé manželství.

„Když se ocitnete zmítání zuřivými bouřemi na tomto velkém moři života, daleko od pevniny, mějte oči upřené na tuto Hvězdu, abyste se vyhnuli katastrofě. Když hrozí větry pokušení nebo skály soužení, vzhledněte ke Hvězdě, volejte Marii!“

(Sv. Bernard)

BLAHOPŘÁNÍ

„Když květen rozkvétá, a kraj se tíše modlí, kěz svatý Josef k dílu sílu dá. Vždyť nebe s radostí se k vám uklání a svatý Josef vás od nebezpečí ochrání.“

Přejeme všem oslavencům tohoto měsíce Boží blízkost, ochranu Panny Marie, radost a pokoj v srdci. Fm

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za to, aby měl každý přístup k jídlu. Modleme se, aby se všichni – od velkých výrobců po drobné spotřebitele – vyhýbali plýtvání potravinami a usilovali o zajištění přístupu ke kvalitnímu jídlu pro všechny.

Národní úmysl:

Za nevěřící. Modleme se, aby lidé v našem okolí, jimž nechybí Bůh ani církev, zakusili mimořádný Boží dotek a milost obrácení.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

● Majitel psa napsal majiteli hotelu: „Vážený pane, rád bych se ve vašem hotelu ubytoval se svým psem. Je slušně vychovaný, neštěká a nepřidělá obsluze žádnou práci.“

Majitel hotelu odpověděl: „Vážený pane, svůj hotel už provozuji 25 let. Za celou tu dobu mi žádný pes neukradl ani jeden ručník, osušku, župan, toaletní papír ani příbor či obraz ze zdi. Ani jednou jsem kvůli psovi nemusel uprostřed noci volat policii nebo záchranku, protože by se opil a ublížil sobě nebo komukoli jinému. Váš pes je tedy v mém hotelu vítán. A pokud se za vás zaručí, můžete přijet s ním.“

● Proč jste ten obchod vykradli šestkrát za sebou?

No oni tam mají napsáno: JSTE-LI SPOKOJENI, PŘIJĎTE ZAS.

● „Maminko, co ti mám koupit na narozeniny?“ „Mně stačí, když se budeš dobře učit.“ „Já ti přece jenom něco koupím.“

MŠE SV. V SIDONII

- 2. 5. Za Evu Lysáčkovou
- 9. 5. Za rodiče Krahulcovy, Varčekovy a Martiškovy
- 16. 5. Za Cecílii Molnárovou
- 23. 5. Za členky Živého růžence
- 30. 5. Za Františka Černíčka, rodinu Deličovu, Černíčkovu a Zajáčovu

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC KVĚTEN 2026

1.	PA	7.30 18.00	Za nemocné Za + manžela Libora Vašáka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
3.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živé a zemřelé spolužáky (90-ti leté) z ročníků 1935 a 1936, jejich + rodiče, učitele, školníky a Boží ochranu pro rodinu Za živé a + hasiče z Brumova, Bylnice a Sv. Štěpána Za farníky
4.	PO	7.30	
5.	ÚT	18.00	Za + rodiče Zajačkovy, Macháčovy, jejich + rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	ST	18.00	Za + rodiče Jarmilu a Stanislava Lysákovy, 2 + syny, vnuka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
7.	ČT	18.00	Za + Marii a Jarolíma Šuchmovy, + rodiče Lysáčkovy, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
8.	PÁ	18.00	Za + rodinu Lysáčkovu, Juřicovu, dar zdraví a Boží pomoc pro živou rodinu
9.	SO	7.30	Za + Josefa Krajču, + rodiče, sourozence z obou stran, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
10.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Miklase, syna Vojtěcha, Boží požehnání pro živou rodinu Miklasovu, Lysáčkovu a Strnadovu Za + manžela, jeho + rodiče, rodiče Bartošákovy z Ned. Lhoty, jejich + syna Josefa, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
11.	PO	7.30	
12.	ÚT	18.00	Za + Petra Šmotka, rodinu Šmotkovu, Jedličkovu a Boží pomoc pro živou rodinu
13.	ST	16.00	Za + z rodin Jelínkovy, Šabršulovy, Lysákovy, Holbovy, Tesařovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ČT	18.00	Za + rodiče Marii a Jana Častulíkovy, + syna Jana, + dceru Ludmilu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	PÁ	18.00	Za + Jindřicha a Marii Loucké, + sourozence a Boží pomoc pro živou rodinu
16.	SO	7.30	Za + Andělu a Bohuslava Novákovy, + tchána Stanislava Lamačku, Jarmilu a Karla Krystýnovy a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodinu Vašíčkovu, Macháčovu, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Františka a Marii Bělejovy, + z rodiny Bělejovy, Hudečkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
18.	PO	7.30	Na poděkování za přijaté milosti v manželství, s prosbou o Boží požehnání do dalších let
19.	ÚT	18.00	Za + Václava Šenkeříka, + Andreu Rafajovou, rodiče Šenkeříkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ST	18.00	Za + Vladimíra Floreše, syna Ivana, + rodinu Konečnickovu, Nesázalovu, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
21.	ČT	18.00	Za + Františka Mišáka, + rodiče z obou stran, syna Zdeňka, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
22.	Pá	18.00	Za + Petru Sábou, + rodiče Machalovy, Sábou, + Mariana Masaře a Boží pomoc pro živou rodinu
23.	SO	7.30	Za + Stanislava Jahodu, + syna Josefa, dceru Marii Pilkovou, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	NE	7.30 9.00 11.00	Za + Jaroslava a Otilii Zvoníčkovy, + bratra Matěje Zvoníčka, Rostislava Hořáka, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu První svaté přijímání Za farníky
25.	PO	7.30	
26.	ÚT	18.00	Za + rodiče Lysákovy, + sourozence, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	ST	18.00	Za + z rodiny Hořákovy, Matušincovy, Hlavicovy, Svobodovy, Boží pomoc, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
28.	ČT	18.00	Za + Ludmilu a Stanislava Fojtíkovy, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	PÁ	18.00	Za + Stanislava Baču, + rodiče Kolínkovy, Bačovy a Boží pomoc pro živou rodinu
30.	SO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esterákovu a Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
31.	Ne	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lysákovy, jejich + dceru, zetě, vnuka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Naňákovy, + syna, dceru, zetě, duše v očistci a ochranu Panny Marie Za farníky

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio